

RODESTOCK, HANS-JOACHIM (55): *Blaue Dänzer* (0:59 min)

Ich ben jo zick zweiunzwanzig Johr em Fastelovend gewäse un die eetste Gesellschaft, die wor en Bröhl, dat woren die Falkjäger. Mir hatten immer Optredde un sin dann vun Saal zo Saal getrocke. Do geiht et och immer zweschedurch feuch-fröhlich zo. Die Dänzer, die schlecke natörllich och. Mer hatte eine Optredd, wor en ner Aula en Bröhl do en der Schull. Dann op der Bühn do fing et Danze aan, dä ein, dat wor der Heiko. Dä hatt su eine em Kiddel, mer mussten en Rund danze, dä ging immer deefer. Mer han all gedaach, dä fällt jetz öm, ävver hä hät sich wacker gehalten. Jeder moot laache, mer han jo gedaach, dat kritt jeder em Publikum met, ävver et ging noch god. Beim Jan von Werth hatte mer zwei Lück, och zwei Bröder us Refrath, je mih die em Kiddel hatte, desto besser danzten die. Un dat ging dann wie en Fedder, die schwävte dann üvver de Bühn. Dat wor immer schön.

Rodestock, Hans-Joachim (55): *Blaue Dänzer*

zo_ɪfj ben ja tsɪk 'tsveɪəntsʋantsɪfj jo_ɪ fastə'lo:vənt jəvɛ:s ʔɪn ti ʔe:ts̥tə jə'zɛɪʃaf ti
vɔ:b_ɛn bɔ:l dat vɔbɪ di 'falkjɛ:ge ʔon me hatən_ɪmɛ 'ʔʊftʋitə ʔɪn sɪn dan fɪn za:l tso
za:l jətɔke ʔɪn da jed_ət ʔox ʔime tsʋɪʃən'dʊʃfɪ fɔɪfɪt fɔ:lɪfɪ tso: di tɛntsɛ di ʃlɔkə
na'tyɛɪfɪ ʔox ʔɪn hatə mɛ ʔɛɪn 'ʔʊftʋɛt vɔ:_ɛn de 'ʔʊla ʔɛn bɔ:l da_ɛn dɛ ʃol dan ʔop
tɛ bɔ:n dan fɪɪ_ət:antsən_ɛn tɛ 'aɪnə dat vɔ dɛ 'hɛɪko dɛɟ hatə zu: 'aɪnɪ_ɛm kɪtəl tɛ jɪɪ dan
ʔime mɛ mʊstən_ɛn ʋɪn:t:antsən dɛ jɪɪk_ɛmɛ ti:fɛ mɛ han ʔal jədax tɛ fɛlt jɛts ʔəm ʔɛvɛ
ʔɛɟ hɛt sɪfj vəkə jəhaltɪ ʔabɛ jɛ:dɛ mʊstə laxən mɔɟ han jɛt jədax dat kɪt jɛ:dɛ_ɪ
'pʊplɪ,kʊm:ɛt ʔɛvɛ ʔɛt jɪɪ nɔ jo't ʔɪn bɛɪm jan fɔn vɛt hat mɛ tsʋaɪ lɪk dɔx tsʋaɪ bɔ:dɛ
ʔos 'bɛ:fɔ:t jɛ mi: di: ʔɛm kɪtəl hatɪ 'dɛsto bɛsɛ dantstən di dat jɪɪ dan su vɪ_ɪ fɛdɛ di
ʃvɛ:ptɪ dan ʔɪbɛ di by:nə dat vɔ:bə ʃɔ'n